

4089 12. Febr. 1897: 1. Beh. af Lovf. indeh. nogle Apotekerne vedr. Bestemm. 4090

skulde det da være, thi det er dem, der er mest inde i Taksterne og Medicinens Tilberedelsesmaade, og de maa kunne sige det, selv om de sidde i en Kommission, for de sidde der vel ikke alene for deres egen Skyld men ogsaa for det almene Bedsties. Man maa ikke gaa ud fra, at de kun ville gøre det i Kommissionen, der tjener deres egen Fordel. Til det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) skal jeg sige nogle Ord. Det ærede Medlem mente, at det var i Grunden saa udmærket, som det er nu. Vi havde de samme Takster for reelle og personelle Apoteker, og Medicinalvarerne vare de samme, og derfor havde det egentlig ikke større Betydning for Publikum. Dette er ganske vist fremhævet. Jeg vil imidlertid sige, at der foregaar tillige et andet Salg fra Apotekerne end det taksæmsige, og naar en Mand giver meget mere for sit Apotek, end det er værd, saa er han nødt til at staae Midlerne til Beje paa anden Maade til Forrentningen. Saa Medicinen kan han ikke tage Fordelen, han kan maaske staae lidt daarlige Varer, men det har ikke meget at sige, fordi han faar dem fra Fabrikker, og der er Varerne ens. Det er derimod paa de Varer, der købes i Haandløb, og det vil nok vise sig, at den Mand, der har købt Apoteket for mere, end det er værd, vil søge at bringe saa meget som muligt ud af alle de andre Medicinalvarer, som købes i Haandløb. Derfor er det ikke det samme, om et Apotek købes dyrt eller billigt. Saa sagde det ærede Medlem, at vi væsentlig vare fremkomne med Kritik, vi havde ikke anvist Midler for Fremtiden. Jeg vil sige, at vi sidde her jo væsentlig for at kritisere, vi sidde her ikke saa meget for at lave Love, thi det at lave Love er vanskeligt for os, som ikke sidde inde med de Midler som Regeringen. Derimod kunne vi meget godt kritisere de Forslag, der fremkomme, og jeg synes, der er god Grund til at kritisere denne Lov, for den kommer ikke til at ramme det centrale Punkt, og det, som alle have tænkt sig en Apotekerreform navnlig skulde gaa ud paa, nemlig at afgøre, hvorledes Privilegierne skulle afløses. Kommissionsflertallet har sagt: Det kunne vi slet ikke røre ved, men før eller senere bliver man nødt til at træffe Afgørelser i den Retning. Det er ganske sikkert ikke det ærede Medlems Mening, at vi til

Dommedag skulle have den Ordning, vi nu have, og den samme Vanskelighed, der er til Stede nu, vil altid være til Stede, saa man kan lige saa godt gøre det nu som senere hen.

Mf. Christensen: Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa Bestemmelsen i denne Lovs § 1. Denne Paragraf angiver, paa hvilke Betingelser der kan gives Bevilling til at drive et Apotek. For at opnaa Bevilling til at drive et Apotek fordrer, at den paagældende, foruden bestaaet Medhjælpereksamen, har haft 5 Aars Tjeneste som Medhjælper paa et dansk Apotek og fyldestgør flere andre Betingelser. Men Paragraffen siger tillige: „i hvilken Henseende det i øvrigt har sit Forblivende ved de hidtil herom gældende Regler.“ Nu staar det ikke saa klart for os alle, hvilke Regler der hidtil har gjaaldt for at kunne faa Bevilling til at drive et Apotek. Naar her staar nævnt: „at den paagældende efter bestaaet Medhjælpereksamen har haft 5 Aars Tjeneste som Medhjælper paa et dansk Apotek“, kunde det for at tage et Eksempel se ud, som om Paragraffen var skreven med det for Øje, at saavel Kvinder som Mænd i Nutiden bestaae farmaceutisk Eksamen og vides at være traadte ind i den praktiske Gerning paa Apoteker, idet der i Ojeblikket findes Candidatae pharmaciae, der arbejder som Medhjælpere paa Apoteker. Det kunde da interessere mig at faa at vide, om „de hidtil herom gældende Regler“ skulle forstaaes saaledes, at en Kvinde ikke kan faa Bevilling til at drive Apotek, naar hun opfylder de Betingelser, som fordrer, for at en Mand skal kunne faa Bevilling. Hvis det besvares derhen, at en Kvinde med de nødvendige Kvalificationer kan faa Bevilling til at drive Apotek, vil jeg gerne tillade mig at spørge den ærede Minister, hvorledes der saa skal forholdes med Reglen i § 8, thi i § 8 staar der, at det vil i intet Tilfælde uden for de i forrige Paragraf nævnte, kunne tilstedes, at en Enke overtager Driften af hendes Mand's Apotek. Lad os tage det temmelig nærliggende Eksempel, at en kvindelig farmaceutisk Kandidat gifter sig med en mandlig do., og at der paa Mandens Haand kommer et Privilegium, som de saa sidde og drive Apotek paa. Naar denne kvindelige cand. pharm. bliver Enke, er der